

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010004
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4316010004.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného V.. I. Y., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného V.. I. Y. proti rozsudku Okresného súdu Levice z 09.08.2016, sp. zn. 2T/1/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 23. mája 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný:

Ing. I. Y., narodený XX.XX.XXXX v F., trvale bytom
F. XXX, okres W.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 323 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona s a u r č u j e skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona a § 51 odsek 4 písmeno i/ Trestného zákona s a obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve zameranom na zistenie a odstránenie príčin, ktoré boli kriminogénnym faktorom spáchania trestného činu.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudcom rozsudkom z 09.08.2016, sp. zn. 2T/1/2016 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného V.. I. Y. (ďalej len „obžalovaný“)

vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.04.2015 v čase 05.45 h na ulici Q. armády v obci Kalná nad Hronom, počas výkonu hliadkovej služby príslušníkov Obvodného oddelenia PZ v Kalnej nad Hronom (ďalej len „OO PZ“) v zložení veliteľa hliadky nstržm. V. I. C. a člena hliadky ppráp. C. G., ktorí predpísaným spôsobom vykonávali dohľad nad plynulosťou a bezpečnosťou cestnej premávky spočívajúci v zastavení motorového vozidla zn. MAZDA 3 červenej farby s evidenčným číslom LV-272DI (ďalej len „vozidlo“) vedeného obžalovaným prichádzajúceho z miesta zákazu vjazdu všetkým vozidlám s okrem autobusov, miesta riadne označeného zákazovou značkou, po zákonom zastavení vozidla a predložení dokladov potrebných na pre riadenie motorového vozidla po tomto sa otočil a nasadol do motorového vozidla so slovami „MÁM VÁS V P...Č... VY K...K...T...“, IDEM PREČ“, pričom po opakovaných výzvach príslušníkmi OO PZ naštartoval svoje vozidlo aj napriek uvedeným výzvam ako aj skutočnosti, že pred vozidlom sa nachádzal člen hliadky ppráp. C. G. a veliteľ hliadky nstržm. V. I. C. bránil odchodu vodiča držaním za jeho ľavú ruku, tieto opakované výzvy nerešpektoval, kládol aktívny odpor, pričom zaradil rýchlostný stupeň a odišiel preč z miesta zastavenia, pričom zasahujúcemu policajtovi ppráp. C. G. sa v poslednej chvíli podarilo pred odchádzajúcim motorovým vozidlom uskočiť, pričom v prípade, že by neuskočil, obžalovaný by ho zasiahol ľavou prednou časťou vozidla priamo do tela a zasahujúci veliteľ hliadky nstržm. V. I. C. bol vlečený s vodičom v smere jazdy cca 3 metre a následne obžalovaný s uvedeným motorovým vozidlom unikal ulicami obce Kalná nad Hronom, pričom sa ho nepodarilo zastaviť ani prostredníctvom následne vykonaných opatrení a to použitím zvukového a svetelného signálu, opakovanej výzvy do megafónu na zastavenie, ako aj použitím svetelného signálu „STOP“ na služobnom motorovom vozidle, pričom zastavil až pri OO PZ.

Za tento zločin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému podľa § 323 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a po nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona), § 51 odsek 1 a § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere tri roky, výkon ktorého podmienenečne odložil, podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona ustanovil „skúšobnú dobu probačného dohľadu“ v trvaní štyri roky a podľa § 51 odsek 4 písmeno g/, písmeno e/ Trestného zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze jednak podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, jednak osobne sa ospravedlniť poškodeným.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému, jeho obhajcovi a prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 09.08.2016, po ktorom obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 23.08.2016, teda včas, podal odvolanie smerujúce proti výroku o vine a proti výroku o treste napadnutého rozsudku.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu podané odvolanie odôvodnil tvrdením, že v prejednávanej veci nebol náležite zistený skutkový stav ako predpoklad jeho stíhania zo zákonných dôvodov a tiež bola porušená zásada, podľa ktorej ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby. Tiež tvrdil, že zločin, pre ktorý je v prejednávanej veci stíhaný, bol vykonštruovaný vyšetrovatelkou PZ a zástupcom náčelníka OO PZ, pretože keď sa obhajca obžalovaného ráno 02.04.2015 na tento útvar dostavil, bol z jeho objektu vyhodený s vyhrážkou začatia konania aj voči jeho osobe. Poukázal na vyjadrenie vyšetrovatelky PZ pred obhajcom obžalovaného prednesené v ten istý deň, ktorá hoci v tej dobe bol vypočutý len jeden z policajtov už vedela, že proti obžalovanému bude začaté trestné stíhanie, čo považuje za zarážajúce. Citujúc z uznesenia o začatí trestného stíhania v prejednávanej veci zažalovaný skutok a poukázuc na výsledky dokazovania bol toho názoru, že ide o vyšetrovatelkou PZ za účelom preukázania jeho úmyslu ujsť účelovo vykonštruovaný skutok, pretože nemá žiadnu logiku, policajtom odovzdal nimi požadované doklady, ktoré boli v poriadku, podrobil sa dychovej skúške s negatívnym výsledkom a na otázku obhajcu obžalovaného akú súčinnosť policajti ešte od neho požadovali, tieto odpovedali že žiadnu, teda nič mu nebránilo, aby si pokojne sadol do vozidla a čakal na záznam z kontroly, ktorý mali policajti vyhotoviť. Poukázal aj na rozpory ohľadne obžalovaným použitých urážlivých oplzlých slov a jeho konania na mieste činu a to jednak vo výpovediach policajtov, jednak v obrazovo - zvukovom kamerovom zázname (ďalej len „OZKZ“) na strane jednej a napokon v prejednávanej veci zažalovanom skutku na strane

druhej. Zvlášť poukázal na OZKZ a tvrdil, že konal v nutnej obrane, použitia ustanovení § 25 odsek 1, odsek 2 a odsek 3 Trestného zákona o ktorej a dôvodiak aj judikatúrou (R II/1965) sa v prejednávanej veci domáhal, pretože policajti zaútočili na neho, pričom on po útoku policajta stále nečinne sedel vo vozidle a evidentne k jeho naštartovaniu a odchodu došlo až po tom, čo sa ho policajt Petruška snažil z vozidla vytiahnuť bez akéhokoľvek právneho dôvodu a obžalovaný tak konal v silnom rozrušení, v strachu a v uľaknutí majúč dôvodné obavy o svoju bezpečnosť a zdravie. Upozornil, že pri nutnej obrane sa nevyžaduje subsidiarita, pričom zvolil menšie zlo keď utiekol namiesto toho, aby sa pustil s policajtmí do bitky. Jednoznačným dôkazom zľaknutia je, že bol nútený vyhľadať odbornú pomoc psychiatra a bol asi tri mesiace ambulantne liečený. Zo všetkých týchto dôvodov mal obžalovaný tiež za to, že ním, v dobe keď si išiel sadnúť do vozidla pre seba utrúsené oplzlé slová, ktoré agresívne sa správajúci policajti počuli, ich „vytočili“ do tej miery, že sa neovládli a zaútočili na neho, o čom jednoznačne svedčí OZKZ a o to, že ide o agresívnu hliadku, ktorá bežne prekračuje svoje právomoci a majú s ňou problém aj iní vodiči, jednoznačne nasvedčuje výpoveď policajta G. ktorý na otázku okresného prokurátora odpovedal, že vodiči sa takto zvyknú správať, o čom si obžalovaný myslí, že to nie je normálne a ani štandardné u iných slušných policajných hliadok. Za vážny výmysel vyšetrovatelky PZ považuje obžalovaný tvrdenia o uskočení policajta G. a o vlečení policajta C., v ktorej súvislosti poukázal zvlášť na OZKZ a z neho vyplývajúce údaje o pohybe všetkých účastníkov ním zaznamenaného skutkového deja v priestore a v čase a na odpoveď policajta na otázku obhajcu obžalovaného položenú mu v dobe jeho odchodu z budovy OO PZ, čo sa vlastne stalo. Aj samotná obžaloba je účelová, bez akejkoľvek pridanej hodnoty, kopírujúca a vychádzajúca z výmyslov a klamstiev polície, čo je pre (zrejme obhajcu obžalovaného píšuceho odôvodnenie odvolania vo svojom mene, hoci tak podľa § 44 odsek 2 Trestného poriadku má robiť v mene obžalovaného) zarážajúce a je dôvodné sa domnievať, že tu medzi nimi (polícia - prokuratúra) nastala zhoda bez záujmu o objektívne zistenie skutkového stavu veci. Tvrdil, že tak orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd prvého stupňa hrubo porušili zásadu trestného konania uvedenú v § 2 odsek 12 Trestného poriadku z výrazniac, že voľné uváženie pri hodnotení dôkazov neznamená možnosť ľubovôle a že v odôvodnení rozsudku je súd povinný uviesť aj to, o ktoré dôkazy opiera svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa vyrovnal s obhajobou a prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Podľa jeho názoru zaujatosť okresného prokurátora preukazujú tvrdenia obsiahnuté v jeho vopred písomne pripravenej záverečnej reči, vychádzajúce z útoku vykonávaného vyšetrovatelkou PZ, ktoré boli aj vďaka OZKZ jednoznačne vyvrátené a zaujatosť súdu prvého stupňa preukazuje to, že napriek vykonávanému dokazovaniu ešte v deň vyhlásenia napadnutého rozsudku bolo už vo veci vopred rozhodnuté, čo jednoznačne preukazuje a potvrdzuje nedostatočné a neprijateľné odôvodnenie napadnutého rozsudku (zrejme samosudcom) po jeho vyhlásení, pretože mal aspoň v hrubých rysoch načrtnúť, na základe akých skutkových zistení dospel k predmetnému rozhodnutiu, a preto sa k nim nevedel vyjadriť v tomto písomnom odôvodnení odvolania, nakoľko do dňa jeho vyhotovenia mu písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku nebolo doručené. Pokiaľ ide o uznesenie MV SR Úradu inšpekčnej služby z 13.08.2015 toto je výsledkom práce človeka bez najmenšieho záujmu o zistenie objektívnej pravdy potrebnej na komplexné posúdenie a spravodlivé rozhodnutie, je to výsledok toho, keď policajt vyšetroje policajta, pričom v tomto prípade zastáva právny názor, že aj vyšetrojúci policajt je na odbornej aj charakterovej úrovni vyšetrovaného policajta a preto je pre neho nepochopiteľné, že takýto človek môže byť zamestnancom úradu inšpekčnej služby. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) napadnutý rozsudok zrušil a zmenil tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Za splnenia zákonných podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného verejně zasadnutie odvolacie súdu sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržiavajúc sa prednesu prokurátora v danej veci navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrjavajúc na písomných dôvodoch obžalovaným podaného odvolania tieto doplnil v tom smere, že v tomto konaní bol nedostatočne zistený skutkový stav a preto poukazujem na výpoveď poškodeného C., zo dňa 09.09.2015, ktorý sám uvádza, že vznikla dôvodná obava, že menovaný sa uzamkne vo vozidle. Čiže to, že obžalovaný mal snahu ujsť z tohto miesta, je vykonávaná policajtkou vyšetrovatelkou OR PZ Levice, a poukazujem aj na tú skutočnosť, že poškodený policajt G. nemohol stáť pred ľavou časťou vozidla 10-15 cm, vzhľadom nato,

že pokiaľ vozidlo by bolo prudko vyštartovalo tak, ako tvrdili poškodení policajti, rozhodne by toto vozidlo muselo zasiahnuť telo policajta, vzhľadom na to, že pri prudkom vyštartovaní vozidlo za 1 sekundu ubehne až 6 metrov, logicky z toho vyplýva, že v žiadnom prípade sa nemohlo jednať o útok so zbraňou na verejného činiteľa, vzhľadom na to, že obaja policajti stáli vedľa auta a teda v žiadnom prípade nemohli byť ohrození týmto autom. Tak pred OČTK ako aj na súde prvého stupňa som žiadal o vykonanie rekonštrukcie tejto veci, ktorá by jednoznačne preukázala, že tvrdenia policajtov sú absolútne nereálne a fyzicky neuskutočniteľné. Poukázal aj na postoj G., na ktorého mal smerovať útok.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku a v jej rozsahu, odvolací súd v prejednávanej veci preskúmal výrok o vine a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolanie obžalovaného smerovalo a správnosť postupu konania týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúceho, a to aj v rozsahu zistenia prípadných, odvolaním obžalovaného nevytykaných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného zákona.

Plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach v prejednávanej veci vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné na objasnenie všetkých skutočností a okolností dôležitých pre trestné stíhanie a pre rozhodnutie o vine obžalovaného a o uloženom mu treste tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v hore uvedenom rozsahu odvolací súd tiež zistil, že v konaní predchádzajúcom obom preskúmaným výrokom napadnutého rozsudku sa súd prvého stupňa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Aj z dôvodov vyššie uvedených skutkové zistenia, ktoré mal súd prvého stupňa za preukázané, vychádzali z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a následne zodpovedajú aj všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného, ktorou súdu prvého stupňa vytkol nevykonanie ním (rovnako ako dvakrát už v prípravnom konaní) aj v rámci postupu podľa § 272 odsek 2 Trestného poriadku navrhutej rekonštrukcie, aj odvolací súd považuje odmietnutie vykonania tohto dôkazu podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súdom prvého stupňa za opodstatnené, pretože tento dôkaz sa týkal okolností (zistenie pohybu a postavenia obžalovaného a poškodených na mieste činu v čase jeho spáchania), ktoré bolo možné zistiť (a ako to bude ďalej uvedené aj bez dôvodných pochybností zistené boli) inými už skôr vykonanými dôkazmi, vrátane (a zvlášť) prehraním ZOKZ. Na opodstatnenosť tohto záveru nemôže mať (a v konečnom dôsledku ani nemá) žiadny zásadný vplyv a význam ani nesporná skutočnosť, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, prečo návrhu obžalovaného na vykonanie tohto dôkazu nevyhovelo, hoci mu je takáto povinnosť uložená ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd tiež zistil, že súd prvého stupňa pri hodnotení všetkých, ním v prejednávanej veci vykonaných dôkazov tak (a predovšetkým) v otázke viny obžalovaného (ale aj ukladaného mu trestu, s výnimkami ďalej uvedenými) postupoval v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pretože ich v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, nepochybne podľa svojho vnútorného presvedčenia súčasne založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a napokon súčasne (a predovšetkým) tiež v súlade s logickou metódou myslenia a uvažovania.

Z dôvodov vyššie uvedených je odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa jeho výroku o vine v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku v tom smere, že súd prvého stupňa v ňom v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, a to najmä tých, ktoré si navzájom odporujú a napokon aj ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a pokiaľ ide o skutkové zistenia opodstatňujúce záver, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal v rozsahu ustálenom vo výroku napadnutého rozsudku popísanom skutku a že ho spáchal obžalovaný, s týmito sa aj odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré, ako na v podstate úplné a správne

poukazuje, považujúc za potrebné tieto doplniť o nasledovné právne úvahy reagujúc zároveň i na odvolacie námietky obžalovaného.

V posudzovanej veci obžalovaný konaním, ktorého spáchanie mu bolo bez dôvodných pochybností preukázané a spočívajúcim v tom, že 02.04.2015 o 05.45 hodine na ulici Q. armády v obci Kalná nad Hronom, po tom, čo bol ako vodič vozidla prichádzajúceho z miesta zákazu vjazdu všetkých vozidiel s výnimkou autobusov zastavený hliadkou OO PZ zloženou z nadstrážmajstra V. I. C. a podpráporčíka C. G., tejto predložil vyžiadané doklady potrebné na vedenie vozidla, avšak počas výkonu kontroly napriek opakovaným výzvam, aby na jej mieste až do jej ukončenia zotrval, nasadol do vozidla a tvrdiac, že má príslušníkov hliadky Policajného zboru v ženskom pohlavnom orgáne a že oni sú mužskými pohlavnými orgánmi prehlásil, že ide preč, a hoci sa mu obaja príslušníci hliadky Policajného zboru snažili v tom slovnými výzvami „Stoj“ aj držaním za telo zabrániť, motorové vozidlo naštartoval, pohol sa s ním v čase, keď sa v snahe zabrániť mu v odchode pred jeho ľavú prednú stranu postavil podpráporčík C. G., ktorý musel uskočiť a nadstrážmajster V. I. C., ktorý ho držal za ľavú ruku, ho musel po prejdení asi troch metrov pustiť, takto z miesta výkonu kontroly odišiel unikajúc ulicami obce a nerešpektujúc hliadkou Policajného zboru, ktorá ho na služobnom motorovom vozidle prenasledovala, mu svetelnými a zvukovými signálmi dávaný príkaz na zastavenie a zastavil až pred budovou OO PZ, naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c Trestného zákona (§ 138 písmeno a/) a to tak po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, pričom ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto jeho protiprávnym konaním a úmyselným zavinením na strane jednej a následkom vzniknutým na záujme chránenom ustanovením § 323 Trestného zákona (ktorým je ochrana nerušeného výkonu právomoci verejného činiteľa) nie sú žiadne pochybnosti.

Obaja poškodení ako príslušníci PZ služobne zaradení na OO PZ dohľadom nad plynulosťou a bezpečnosťou cestnej premávky a objasňovaním priestupku (ktorého sa obžalovaný na jej úseku dopustil, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, Okresný dopravný inšpektorát Levice zo 16.06.2015 sp. zn. ORPZ-LV-OD12-235/2015-P, ktorým mu boli uložené sankcie a to pokuta vo výške 100,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu päť mesiacov a ktoré rozhodnutie zrejme v dôsledku vzdania sa opravného prostriedku obžalovaným v deň jeho vydania nadobudla aj právoplatnosť) v čase spáchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku obžalovaným, uskutočnili zákrok, na ktorý boli podľa zákona oprávnení (ba dokonca povinní), svoju právomoc neprekročili (v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozsiahle, oprávnení a povinnosti poškodených sa týkajúce právne úvahy obsiahnuté v odôvodnení uznesenia vyšetrovateľa odboru inšpekčnej služby - západ, Úradu inšpekčnej služby, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „vyšetrovateľ MV SR SKIS ÚIS OIS - západ“) z 13.08.2016 ČVS: SKIS-249/OISZ-V-2015 o podľa § 197 odsek 2 Trestného poriadku odmietnutí trestného oznámenia obhajcu obžalovaného na poškodených aj pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 329 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona ktorého sa mali svojim konaním opísaným v prejednávanej veci zažalovanom skutku dopustiť), preto takto sa podieľajúc na plnení úloh spoločnosti a štátu a používajúc na to zverenú im právomoc požívali podľa § 128 odsek 1 Trestného zákona ochranu ako verejní činitelia a výkon ich právomoci (nikým, teda ani obžalovaným) nerušeným spôsobom bol aj v prejednávanej veci záujmom chráneným ustanovením § 323 Trestného zákona (objekt tohto trestného činu).

Obžalovaný, ako nepochybne podľa § 19 odsek 2, § 22 odsek 1 a contr. a § 23 a contr. Trestného zákona trestne zodpovedný páchatel' (subjekt trestného činu uvedeného v § 323 Trestného zákona) pôsobil voči telu poškodeného podpráporčíka C. G. fyzickou silou tým, že s naštartovaným vozidlom sa pohol v čase, keď sa tento poškodený v snahe zabrániť mu v odchode pred jeho ľavú prednú stranu postavil a v dôsledku takto obžalovaným (bez akýchkoľvek, tobož dôvodných pochybností) protiprávne použitého násillia musel uskočiť, pričom takto obžalovaný protiprávne konal v podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona priamom úmysle (subjektívna stránka trestného činu uvedeného v ustanovení § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona) pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa - poškodeného podpráporčíka C. G. (objektívna stránka trestného činu uvedeného v ustanovení § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona).

Vzhľadom na vyššie uvedené právne úvahy, sú potom odvolacie námietky obžalovaného o existencii okolnosti vylučujúcej protiprávnosť ním v prejednávanej veci spáchaného činu z dôvodu nutnej obrany podľa § 25 odsek 1, odsek 2 a odsek 3 Trestného zákona zjavne nielen vykonaným dôkazom neopodstatnené a preto právne irelevantné.

Odvolací súd mal v prejednávanej veci tiež za bez dôvodných pochybností zistenú a preukázanú existenciu okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby uvedenej v písmene c/ odsek 2 § 323 Trestného zákona, ktorou je závažnejší spôsob konania majúci spočívať v spáchaní trestného činu uvedeného v § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona obžalovaným podľa § 138 písmeno a/ (a § 122 odsek 3) Trestného zákona so zbraňou (R 36/1976).

Obžalovaný použil proti poškodeným ako verejným činiteľom úmyselným konaním pôsobiť na výkon právomoci poškodených C. G. a V..I. C., aby títo cestnú kontrolu vodiča nevykonali, násilie spočívajúce v útoku proti telesnej integrite s cieľom úteku, a to idúcim osobným motorovým vozidlom v okamihu, keď obžalovaný naštartoval motorové vozidlo v čase, keď pred osobným motorovým vozidlom stál C. G. a vedľa obžalovaného V.. I. C., ktorý ho držal za ľavú ruku.

Za zvýšenú rýchlosť a to v súlade s rozhodnutím R 36/1976 možno považovať akýkoľvek pohyb osobného motorového vozidla smerom dopredu alebo aj spätne cúvaním, pretože do pohybu dávajúce sa motorové vozidlo pôvodne v statickej polohe nepochybne svoju rýchlosť logicky zvyšuje. Obžalovaný ako vodič, ktorý v úmysle, aby bránil príslušnému verejnému činiteľovi vo výkone povolania, zamieril idúcim vozidlom proti tomuto verejnému činiteľovi, spáchal potom takýto čin so zbraňou, lebo tento predmet bol spôsobilý zvýšiť nebezpečenstvo pre telesnú integritu poškodeného a posilniť tak útok proti telesnej integrite, ktorý sa nepochybne stal dôraznejším.

Po (z vyššie uvedených dôvodov) zákonu zodpovedajúcim a vykonaným dôkazom opodstatnenom právnom posúdení v prejednávanej veci zažalovaného skutku ako zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému ukladal podľa § 323 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody podľa zákonnej sadzby činiacej tri roky až osem rokov súčasne (za neopodstatnene priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona) upravenej s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a to znížením jej hornej hranice o jednu tretinu, teda na šesť rokov a štyri mesiace.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa jeho výroku o treste je podľa prieskumných zistení odvolacieho súdu v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože súd prvého stupňa v ňom uviedol, ktoré skutočnosti a z akých dôvodov vzal z hľadísk určenia druhu trestu a jeho výmery za dokázané, o ktoré dôkazy oprel tieto svoje zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ktoré pokiaľ ide o druh trestu (odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výmery) a jeho výmeru (bezprostredne na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby) by bolo možné považovať za opodstatnené za predpokladu, ak by sa súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému súčasne nedopusťil dvoch chýb, z ktorých:

- prvá spočíva v neopodstatnenom zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona predpokladajúcej, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, ktorému zisteniu aj podľa názoru odvolacieho súdu bránilo dvanásť priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorých sa obžalovaný v dobe od 14.10.2011 do 24.01.2016 dopustil a za ktoré bol potrestaný a to v jednom prípade napomenutím, v ostatných pokutou a raz aj spolu so zákazom vedenia motorových vozidiel, náprave ktorej chyby v odvolacom konaní však (ako na to vo vyjadrení odvolaniu obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu správne poukázal zástupca krajského prokurátora) bránila absencia odvolania okresného prokurátora smerujúceho proti výroku o treste napadnutému rozsudku a podaného v neprospech obžalovaného;

- druhá spočíva v tom, že súd prvého stupňa vo výroku o treste napadnutého rozsudku síce uviedol ustanovenie § 51 odsek 1 Trestného zákona, aj podľa ktorého bol trest obžalovanému napadnutým rozsudkom trest uložený, neuviedol však výrok o tom, že trest odňatia slobody bol obžalovanému podmienenčne odložený zároveň s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe (§ 165 odsek 1 Trestného poriadku),

V odôvodnení napadnutého rozsudku absentujú skutočnosti, okolnosti a úvahy (vrátane právnych) súdu prvého stupňa, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov (a keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona) v otázke obžalovanému podľa § 51 odsek 4 písmeno g/, písmeno e/ Trestného zákona uložených povinností, a to tak pokiaľ ide o príkaz osobne sa ospravedlniť poškodeným, ktorými sú v prejednávanej veci policajti ako verejní činitelia plniaci úlohy spoločnosti a štátu, ako aj pokiaľ ide o príkaz podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu bez uvedenia jeho cieľa a to zvlášť s prihliadnutím na to, že žiadna so skutočnosť a okolností týkajúca sa osoby obžalovaného a jeho doterajšieho života nenasvedčuje existencii porúch jeho sociálneho

správania, odstránenie ktorých by bolo možné účasťou obžalovaného na nejakom (a to konkrétne zameranom) sociálnom výcviku alebo výchovnom programe dôvodne očakávať.

V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné upozorniť, že obmedzenia a povinnosti (ukladané v prípade podmiennečne odloženého výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obligatórne a v prípade podmiennečne odloženého výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ a 50 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona fakultatívne) demonštratívne uvedené v § 51 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona majú sledovať základný cieľ, ktorým je, aby páchatel' v skúšobnej dobe viedol riadny život, mali by byť spôsobilé účinne prispieť k prehĺbeniu prevýchovnej funkcie podmiennečného trestu, musia byť v určitom vzťahu k spáchanému trestnému činu a súčasne primerané a určité, pričom majú pôsobiť na odstránenie kriminogénnych faktorov zo života páchatel'a

a (obmedzenia) tiež smerovať k tomu, aby sa zbavil návykov, ktoré boli príčinou alebo podmienkou trestného činu, pričom týmto kritériám podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci zodpovedá uloženie obžalovanému obmedzenia podľa § 51 odsek 4 písmeno i/ Trestného zákona spočívajúceho v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve zameranom na zistenie a odstránenie príčin, ktoré boli v prejednávanej kriminogénnym faktorom spáchania trestného činu, pretože okolnosti jeho spáchania, pohnútky obžalovaného, jeho postoj k nemu prejavovaný v priebehu celého trestného konania a napokon aj početnosť a charakter priestupkov, ktorých sa proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky pred spáchaním trestného činu dopustil, nasvedčujú tomu, že je jednak nedisciplinovaným vodičom, na ktorého doposiaľ za tieto priestupky mu uložené a vykonané sankcie nemali žiadny výchovný a preventívny účinok, ktorý si zrejme ani neuvedomuje zákonom mu ako účastníkovi cestnej premávky uložené povinnosti a to nielen pokiaľ ide o dodržiavanie jej pravidiel, ale aj pri objasňovaní priestupkov, zo spáchania ktorých ich nedodržaním alebo porušením je podozrivý, jednak že má aj problémy zvládnuť pre neho možno stresové situácie z takéhoto jeho protiprávneho konania vznikajúce v styku s policajtmí, ktorí ho zisťujú a objasňujú.

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/),

- ak je uložený trest neprimerane prísny (písmeno e/).

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedené, zákonné dôvody, podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil odvolaním obžalovaného napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa len vo výroku o treste a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 323 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistení žiadnej, v ustanovení § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti), obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere tri roky, jeho výkon podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmiennečne odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na dva roky (oproti skúšobnej dobe štyri roky, ktorú vzhľadom na osobu obžalovaného a odstup času od spáchania skutku považoval za neprimerane prísnu) a § 51 odsek 2 a § 51 odsek 4 písmeno i/ Trestného zákona mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve zameranom na zistenie a odstránenie príčin, ktoré boli v prejednávanej veci kriminogénnym faktorom spáchania trestného činu.

Odvolací súd mal za to, že tento druh (podmiennečný trest odňatia slobody) a výmera (bezprostredne na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby činiacej tri roky až šesť rokov a štyri mesiace) obžalovanému v prejednávanej veci odvolacím súdom uloženého trestu zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, zistená poľahčujúca okolnosť a nezistená priťažujúca okolnosť, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy) a preto je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej

trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).